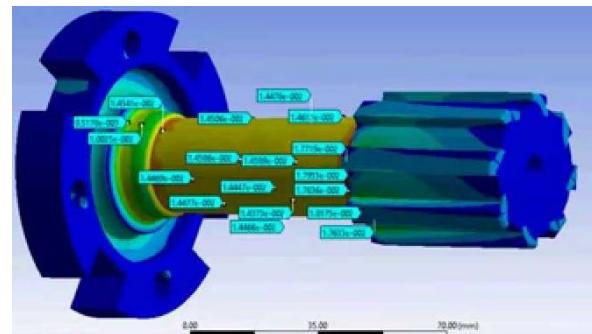
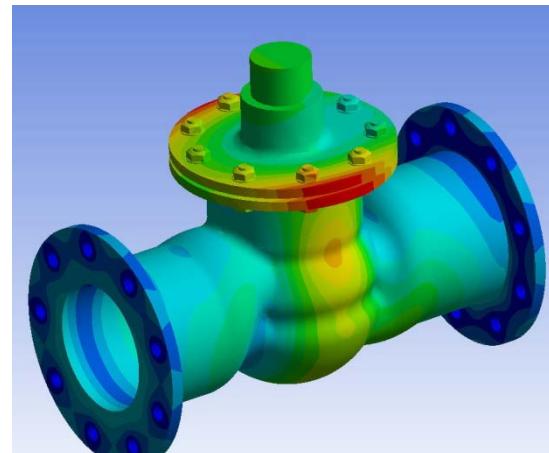
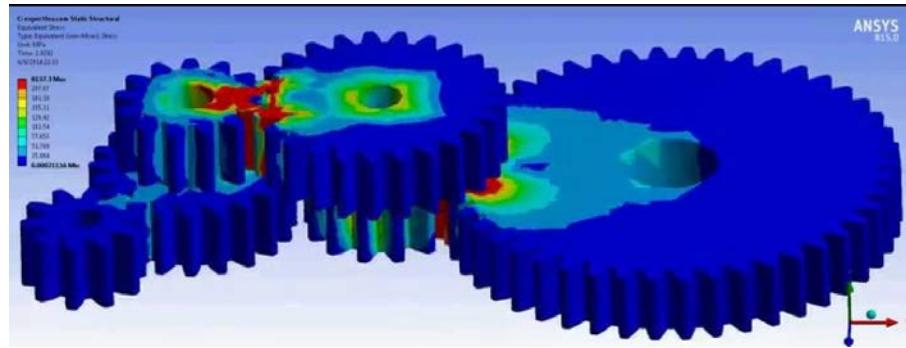

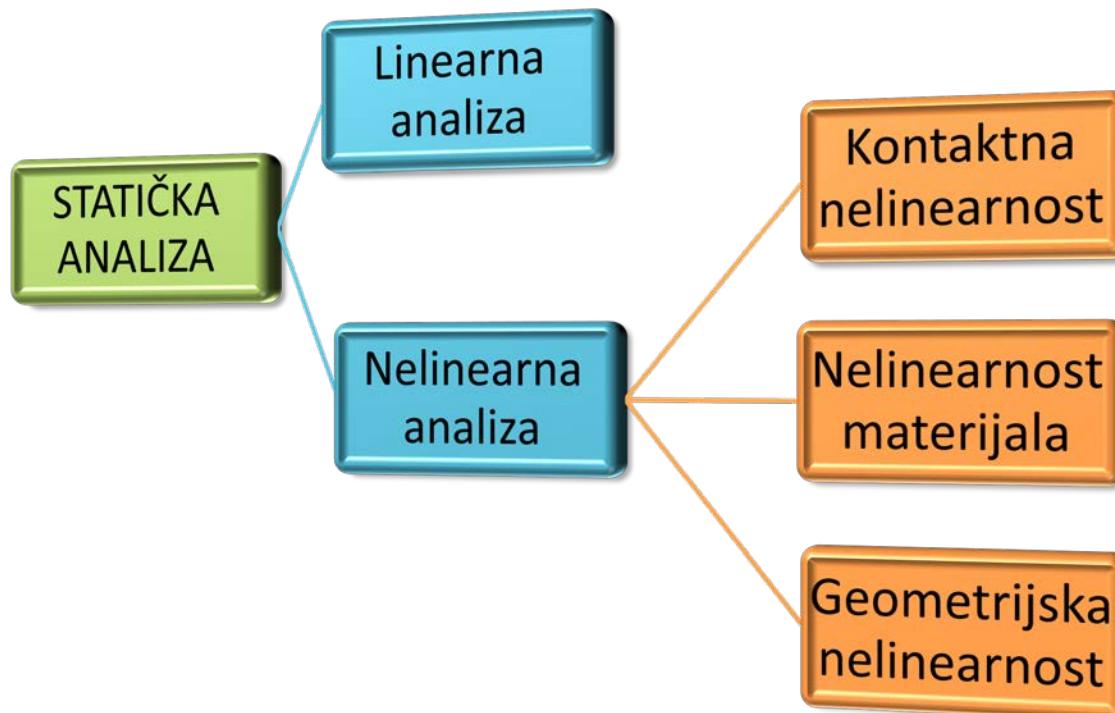

5. STATIČKA ANALIZA U MKE

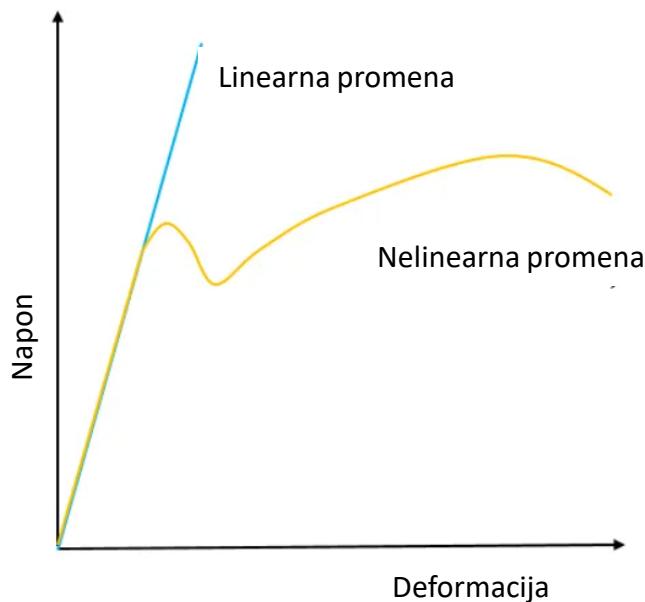
- Analiza statičkog ponašanja služi da se odredе pomeranja, naponi, deformacije i sile u skopovima ili komponentama usled opterećenja koje nije prouzorkovano inercijalnim silama i nema efekta prigušenja.
- Opterećenje koje deluje i odziv strukture se ne menja ili se veoma sporo menja sa vremenom.

1. Statička linearna analiza

- Prilično je jednostavna (ali najčešće korišćena) u poređenju sa drugim tipovima analize.
- Linearna**, znači da solver koristi linearne između deformacija i napona, i
- Statička**, znači da nema promene uslova (opterećenja) tokom vremena.

- Linearnom analizom se može identifikovati mesto i vrednost (intenzitet) velikih napona, a na osnovu toga konstatovati da će doći do plastičnih deformacija ili loma materijala.
- Na osnovu toga, se zaključuje da je do otkaza došlo prema kriterijumu granice tečenja ili maksimalnih napona za izabrani materijal (npr. vrednosti napona iz analize prelaze napon tečenja za posmatrani materijal – doći će do plastičnih deformacija).

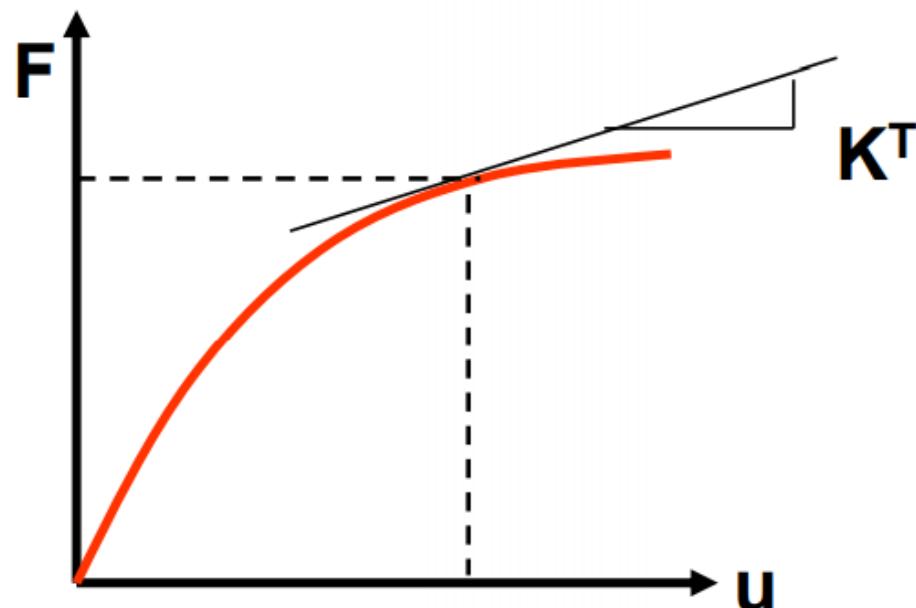
1. Statička linearna analiza

- Numerički metod se koristi za rešavanje vektora pomeranja, na osnovu matrice krutosti i vektora sila.
- Matrica krutosti je singularna, dok se ne primeni neki od graničnih uslova, kako bi se izbeglo kretanje krutog tela.
- Nepoznata pomeranja se rešavaju Gauss-Seidel-ovom metodom ili Gausovom metodom eliminacije korišćenjem direktnog solvera.
- Za određivanje napona se koristi Hukov zakon ($\sigma = \epsilon * E$).
- Prepostavlja se da su deformacije u opsegu elastičnosti materijala i da su naponi linearna funkcija deformacija (zbog nelinearnosti ne dolazi do velikih deformacija).
- Naponi se izračunavaju u čvorovima, a odgovarajuća interpolaciona funkcija se koristi za određivanje napona, deformacija na linijama, površinama ili zapreminama modela.
- Linearna statička analize se najčešće koristi zbog brzog odziva i nedostupnosti podataka vezanih za nelinearnost materijala.
- Koristi se u mnogim industrijama kao što su: automobilska, avio, industrija nafte i gasa, gradjevinarstvu, itd.

2. Statička nelinearna analiza

- Nelinearnost je veoma važan pojam u metodi konačnih elemenata.
- Samo promena linearne u nelinearnu zonu nije dovoljna.
- Nelinearno, znači da sila nasuprot pomeranju nije prava linija, sila se menja tokom vremena.
- Krutost konstrukcije više nije konstantna, već varira s obzirom na opterećenje i predstavlja tangentu na krivu sila – pomeranje u određenoj tački.

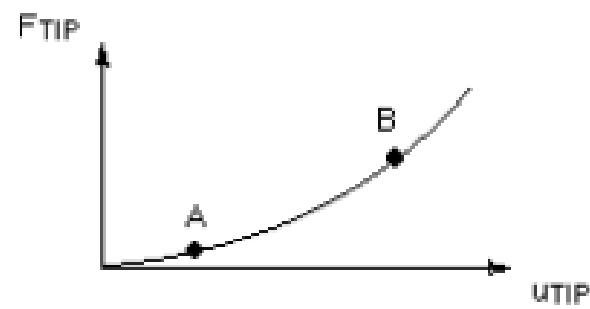
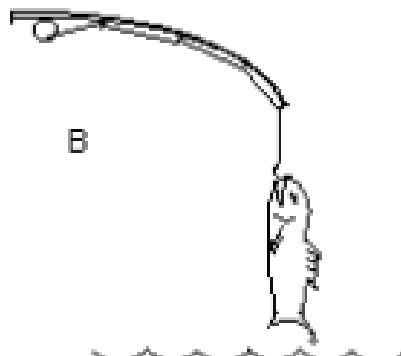
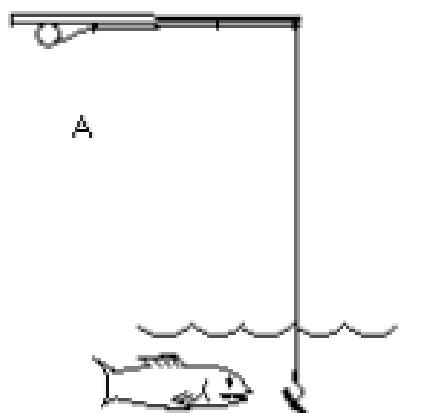
2. Statička nelinearna analiza

- Za strukturu se kaže da je nelinearna, ako opterećenje uzrokuje značajne promene krutosti.
- Tipični razlozi za promene krutosti su:
 - Marerijal se ne ponaša u skladu sa Hukovim zakonom, i plastično se deformiše nakon granice elastičnosti.
 - Velike deformacije usled malih ili velikih opterećenja.
 - Nagla promena u kontaktima između analiziranih komponeneti.

2. Statička nelinearna analiza – Geometrijska nelinearnost

- Geometrijske nelinearnosti se odnose na geometrijske promene i odstupanja geometrije.
- Promenljiva geometrijska konfiguracija usled velikih deformacija (Large strain) konstrukcije uzrokuje nelinearno ponašanje.
- Geometrijska nelinearnost nastaje i usled velikih naponi (Naponskih kretanja-Stress stiffening) i rotacija (Large rotation).

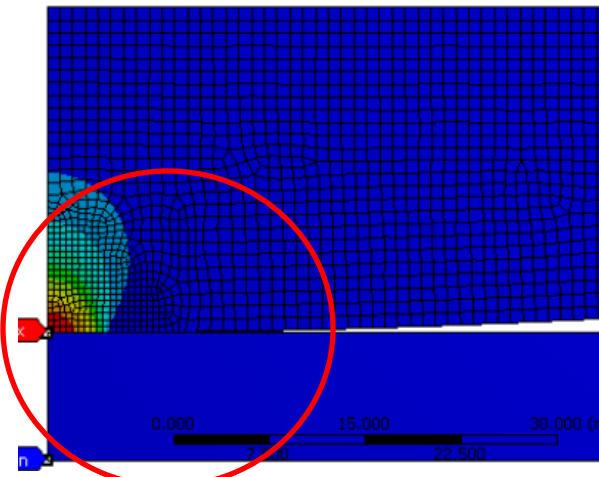
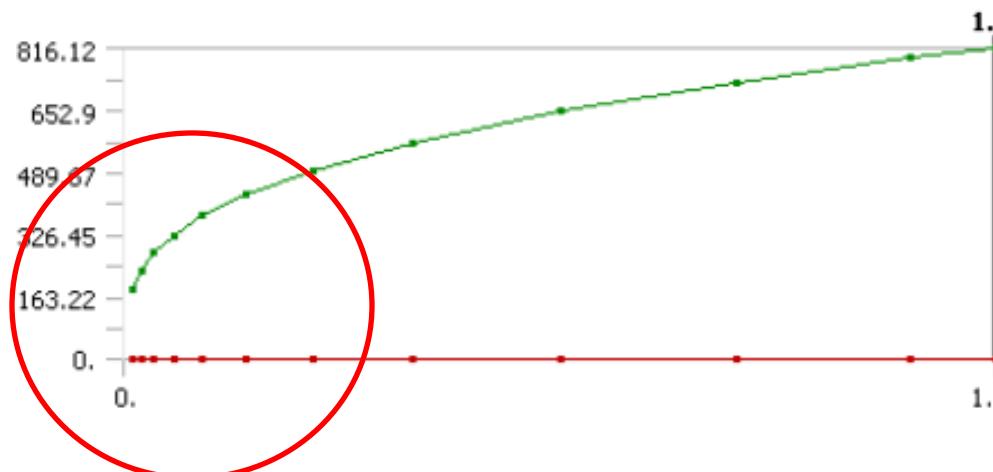

2. Statička nelinearna analiza – Nelinearnost u materijalu

- Nelinearnosti u materijalu ispoljavaju nelinearne relacije između napona i deformacija, tako da je napon nelinearna funkcija deformacije.
- Nelinearna kriva pomaže u određivanju tačnog napona u odnosu na deformaciju nakon granice tečenja.
- Programski sistemi obuhvataju sledeće nelinearnosti u materijalu:
 - Nelinearna elastičnost (Nonlinear elastic)
 - Hiper-elastičnost (Hyperplastic)
 - Linearno elastično –idealno plastično (Linear elastic perfectly plastic)
 - Elastično – idealno plastično (Elastic perfectly plastic)
 - Puzanje (Elastic time dependent plastic (creep))

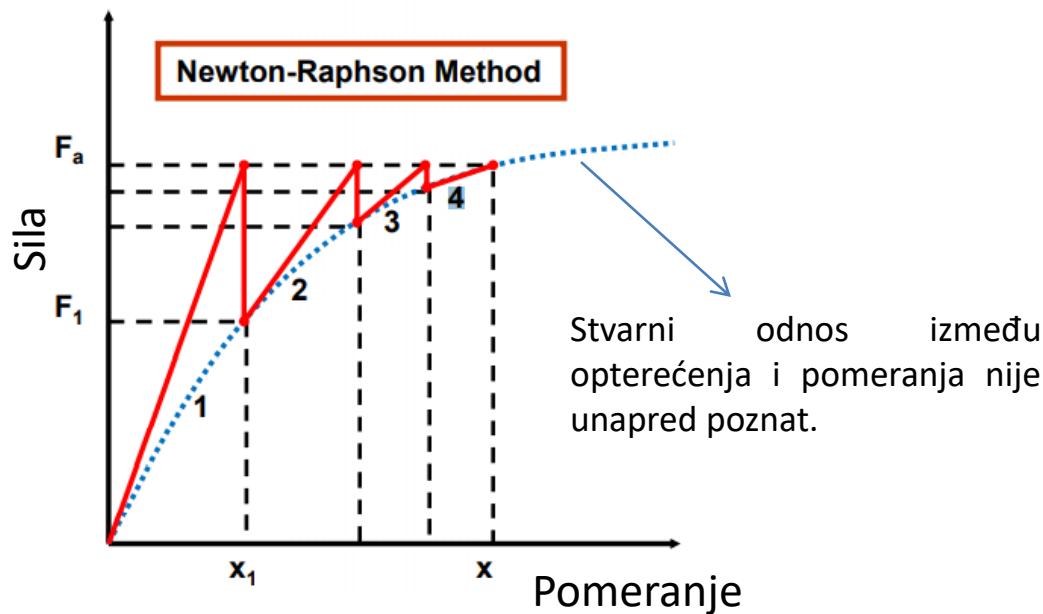
2. Statička nelinearna analiza – Nelinearnost u kontaktu

- Nelinearnost u kontaktu se ogleda u nagloj promene krutosti kada tela ulaze ili izlaze iz zone kontakta.
- Ovaj tip nelinearnosti koristi se za simulaciju zazora između dva dela.

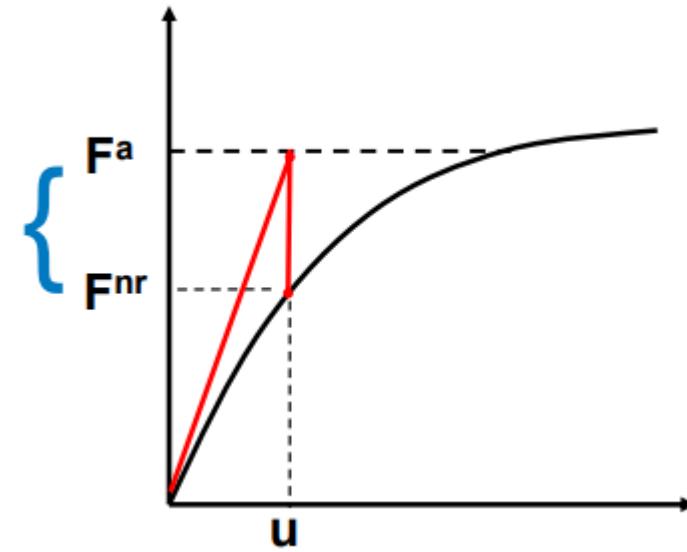
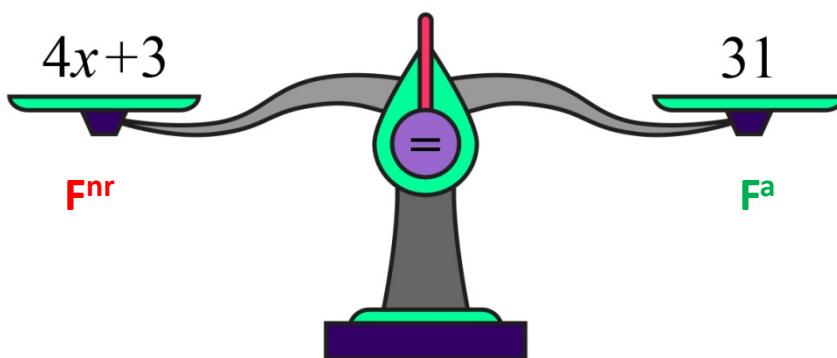
3. Nelinearno rešavanje korišćenjem linearog solvera

- U nelinearnoj analizi, odgovor se ne može predvideti direktno pomoću skupa linearnih jednačine.
- Nelinearna struktura se može analizirati pomoću iterativnog niza linearnih aproksimacija, sa korekcijama.
- Programski sistemi koristi iterativni postupak tzv. Newton-Raphson-ovu metodu. Svaka iteracija je poznata kao iteracija ravnoteže.

3. Nelinearno rešavanje korišćenjem linearног solvera

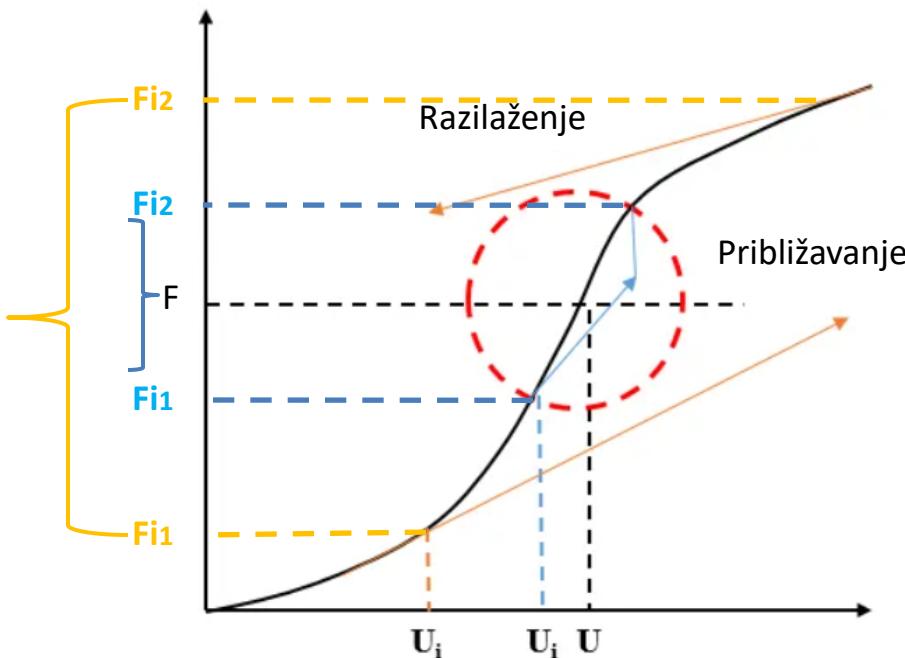
- Pri ovoj metodi rešavanja pojaviće se razlika unutrašnjih opterećenja ($F^a - F^{nr}$) koja se naziva ostatak.
- Ostatak je mera neravnoteže sila u strukturi.
- Cilj je ponavljanje (iteracije) rešavanja dok ostatak ne postane prihvatljivo mali, odnosno dok rešenje ne konvergira ka 0.
- Kada se postigne konvergacije, rešenje je u ravnoteži – unutar prihvatljivih granica.

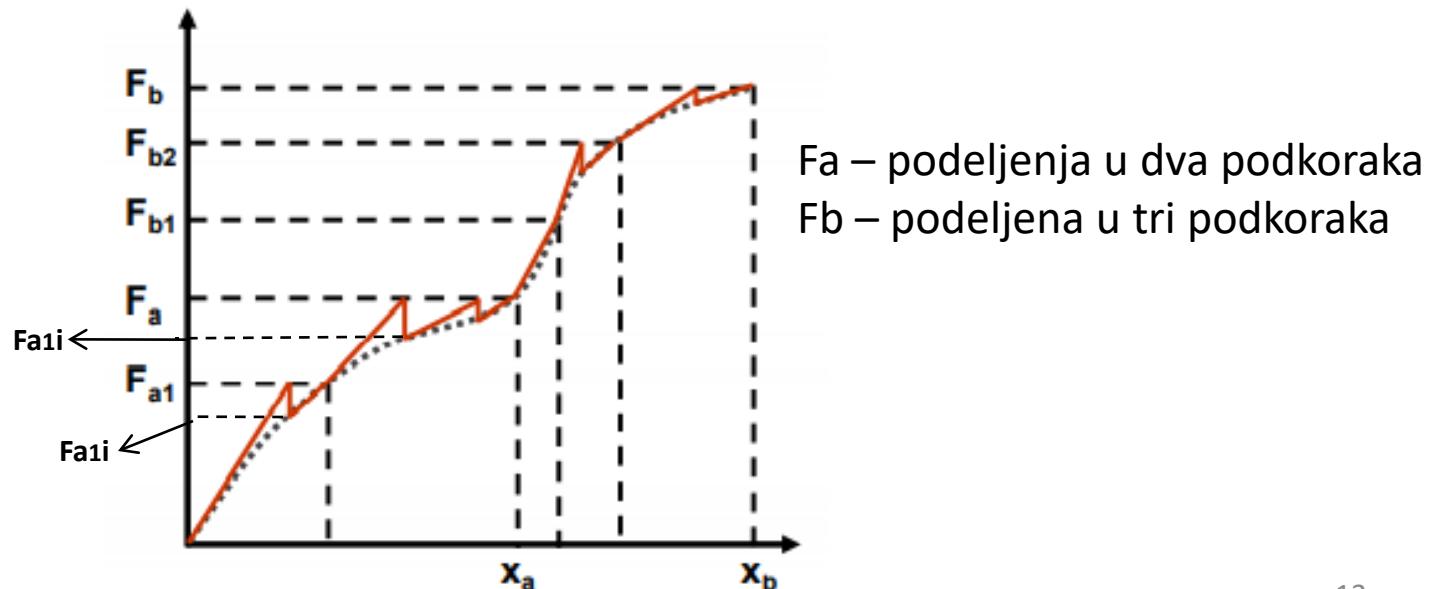
3. Nelinearno rešavanje korišćenjem linearog solvera

- Pri rešavanju Newton-Raphson-ovu metodom se ne garantuje da će rešenje konvergirati u svim slučajevima.
- Rešenje će konvergirati ka nuli samo ako je početno podešavanje unutra radijusa konvergencije.
- Kada se pomeranje (U_i) nalazi unutra radijusa konvergencije, rešenje sistema će konvergirati (približavati se nuli), ali kako se pomeranje U_i udaljava od radijusa konvergencije, onda rešenja ne konvergiraju, već počinju da se razliaze.

3. Nelinearno rešavanje korišćenjem linearног solvera

- Da bi se dobilo da rešenje konvergira ka nuli postoje dve metode:
 - Postepeno primenjivati opterećenje pomerajući cilj bliže početku;
 - Zadavati opterećenje u koracima – različita promena u opštem opterećenju.
 - Zadavati opterećenja u podkoracima – opterećenje se primenjuje postepeno
 - Koristiti odgovarajuće alate u programskim sistemima kako bi se povećao radijus konvergencije

3. Nelinearna analiza – Problemi za rešavanje

- Pri nelinearnoj analizi postoje tri glavna pitanja koja treba rešiti:
 - Dobijanje konvergencije ➤ Balansiranje između cene i tačnosti ➤ Verifikacija rešenja

3. Nelinearna analiza – Dobijanje konvergencije

- Pri nelinearanoj analizi rešenje mora početi unutar radijusa konvergencije!!!!!!
- Radijus konvergencije je nepoznat?????
 - ako rešenje konvergira, početak je unutar radijusa
 - ako rešenje ne konvergira rešenje je van radijusa
- Ponekad su potrebne (zahtevaju) metode “pokušaj – greška”
- Složeni problemi mogu zahtevati veliki broj koraka povećanja opterećenja, i mnogo iteracija za svaki korak povećanja da bi se postigla konvergencija.
- U slučaju većeg broja iteracija, povećava se opšte vreme potrebno za rešavanje problema

ISKUSTVO I
TRENING

3. Nelinearna analiza – Cena, vreme, tačnost

- Svi programski sistemi za MKE analizu uključuju kompromis između troškova (potrebnog vremena za analizu, kapaciteta diska i zahteva za memorijom) i tačnosti.
- Više detalja na modelu i gušća mreža elemenata uglavnom dovode do tačnijeg rešenja ali zahtevaju više vremena i hardverskih resursa.
- Nelinearne analize dodaju dodatni faktor u vidu broja inkrementa (koraka) opterećenja koji utiče na tačnost i cenu (u smislu vremena i potrebnih hardverskih resursa).
- Drugi nelinearni parametri kao što je kontakt dva tela, takođe utiču na tačnost i cenu.

3. Nelinearna analiza – Verifikacija

U nelinearnoj analizi, kao i u bilo kojoj analizi konačnih elemenata, moraju se verifikovati rezultati.

- Zbog povećane složenosti nelinearnog ponašanja, nelinearni rezultati su generalno teže proverljivi.
- Studije osetljivosti (povećanje gustine mreže, smanjenje broja koraka povećanja opterećenja, promenljivost ostali parametri modela) postaju skuplji (vreme, povećanje hardverskih resursa itd.).

